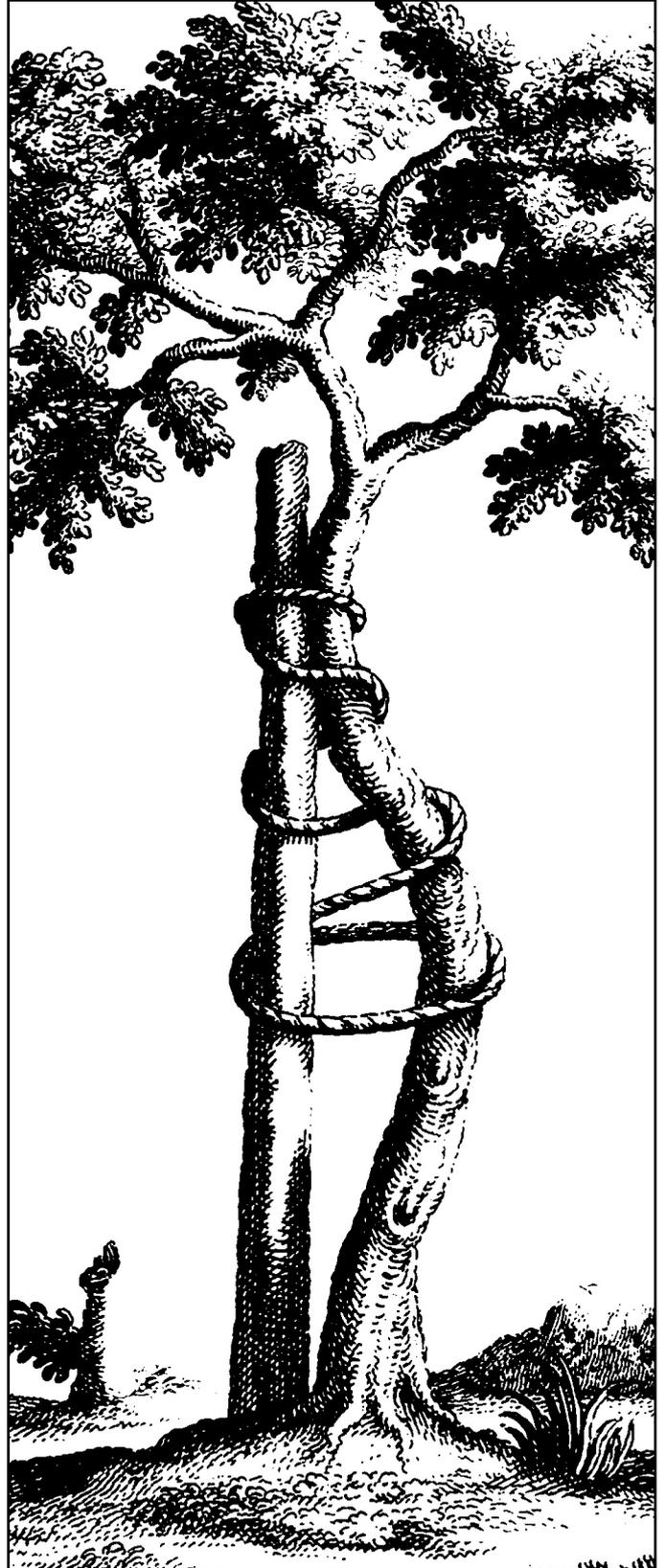

“ReArm Europe”

ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟΥΣ ΓΕΝΝΗΣΕΙ;

Τα πολεμικά μέτωπα να μαίνονται σε διάφορα σημεία του πλανήτη, αλλά η σκιά του πολέμου φαίνεται πως εξαπλώνεται και πέρα από αυτά. Τελευταία προσθήκη σε αυτό το μοτίβο είναι το εξοπλιστικό πρόγραμμα «ReArm Europe» που έχει ως στόχο να προετοιμάσει στρατιωτικά την Ευρώπη για τους επερχόμενους πολέμους στους οποίους θα κληθούμε να πολεμήσουμε και να πεθάνουμε. Μέσα σε αυτήν την συνθήκη τα κράτη φαίνεται να προετοιμάζουν το έδαφος με δύο αλληλοδιαπλεκόμενες διαδικασίες. Από την μία, έχουμε όλα εκείνα που μας έρχονται στο μυαλό σκεπτόμενες τον ρόλο του κράτους στην πολεμική μηχανή, στα εξοπλιστικά, στην διάρθρωση του στρατού, στην πολιτική ηγεσία. Από την άλλη, η εξουσία προσπαθεί να προετοιμάσει όχι μόνο τα οπλοστάσια της, αλλά και τους ίδιους του πληθυσμούς μέσα από την επιβολή ετεροκανονικών έμφυλων ρόλων, βέλτιστων για την πολεμική μηχανή: γυναίκες «εθνικές μητρες» που γεννάνε στρατιώτες, άντρες «εθνικοί ήρωες» έτοιμοι να πεθάνουν μαρτυρικά για την πατρίδα.

Τις τελευταίες δεκαετίες έχουν ξεσπάσει ανά τον κόσμο queer και φεμινιστικά κινήματα για την γυναικεία αυτοδιάθεση, για την υπεράσπιση των εκτρώσεων, για τα trans δικαιώματα, για την ΛΟΑΤΚΙΑ+ ορατότητα καθώς και κινήματα εναντίωσης στους βιασμούς (και στην κουλτούρα του βιασμού), στις γυναικοκτονίες, στην ομοφοβία, στο μισθολογικό χάσμα (wage gap), και άλλα. Τα κινήματα αυτά ταρακούνησαν τις ισορροπίες στον κοινωνικό ανταγωνισμό και αμφισβήτησαν όχι μόνο τους κυρίαρχους έμφυλους ρόλους αλλά και την ίδια την έννοια του φύλου, όπως ορίζεται στις πατριαρχικές κοινωνίες. Κάποια κράτη παραχώρησαν μερικά δικαιώματα, επιδιώκοντας την κοινωνική ειρήνη αλλά και επιδεικνύοντας ένα προοδευτικό προσώπιο, ενώ το κεφάλαιο από μεριάς του επεκτάθηκε σε queer-friendly αγορές, ενσωματώνοντας κομμάτια αυτών των κινήματων στα πλαίσια του εμπορεύματος και της κατανάλωσης.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Όστούσο τον τελευταίο καιρό βλέπουμε την πλευρά της εξουσίας να περνάει στην αντεπίθεση: το Ηνωμένο Βασίλειο «αποφασίζει» ότι οι τρανς γυναίκες δεν είναι γυναίκες, η Ουγγαρία απαγορεύει τα Pride, ο Trump διατάζει την απαγόρευση της φροντίδας για την επιβεβαίωση φύλου (gender-affirming care) σε εφήβους. Γνωρίζουν πολύ καλά ότι η αμφισβήτηση των έμφυλων ρόλων και της πατριαρχίας στέκεται ενάντια στην εθνική συγκρότηση, και στην επέκταση του εθνικισμού. Γιατί όσο ένα κράτος ονειρεύεται «Rearm Europe» και αγοράζει όπλα, πρέπει να σκεφτεί... ποιοί θα τα κρατήσουν; Όλα αυτά συμβαίνουν ταυτόχρονα με μία άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, τόσο σε πολιτικό επίπεδο όσο και σε κοινωνικό, με διάφορες αντιδραστικές τάσεις που εκφράζουν μία επιθυμία για «επιστροφή στην παράδοση» και νοσταλγούν μία χαμένη εθνική ευημερία που στην πραγματικότητα δεν υπήρξε ποτέ.

Βλέπουμε, τη φυσικοποίηση του έθνους να πηγαίνει χέρι χέρι με τη φυσικοποίηση του φύλου. Η εθνική κοινότητα παρουσιάζεται σαν να υπήρχε από πάντα, σαν να μην δημιουργήθηκε μέσα από πολέμους, εκτοπισμούς, πειθαρχία και νομικές ρυθμίσεις. Το έθνος παρουσιάζεται ως το έδαφος πάνω στο οποίο φυτρώνουν οι κοινωνίες. Εμφανίζεται ως το τελευταίο καταφύγιο, το μόνο σταθερό σημείο όταν όλα καταρρέουν, το «αυθεντικό» πράγμα, το μόνο που παραμένει φυσικό, όταν όλα γύρω μας μοιάζουν τεχνητά και εφήμερα. Πηγή ζωής και πηγή νοήματος, κάτι που αξίζει να πολεμήσεις και να πεθάνεις για αυτό. Όσον αφορά το ζήτημα του φύλου, τα κυρίαρχα πρότυπα ισχυροποιούνται, ενώ τα υπόλοιπα κατηγορούνται ως αφύσικα και τιμωρούνται για την απειθαρχία τους. Η γυναίκα οφείλει να αποτελεί μήτρα του εθνικού πληθυσμού,

τα παιδιά πρέπει να είναι πειθαρχημένα και η πυρηνική οικογένεια να στέκει ως στιβαρός πυλώνας του έθνους. Η φυσικοποίηση αυτή των ετεροκανονικών σχέσεων και η δικαιολόγηση τους ως «βιολογικών», «ιστορικών» ή —με ψυχολογικούς όρους— οικείων παράγει ένα κοινωνικό σύνολο ομογενοποιημένο χωρίς αμφιβολίες για την σύσταση του, δίχως να υπάρχει χώρος για κάτι διαφορετικό. Οι πιθανές ρωγμές πρέπει να τσιμενταριστούν, οι αποκλίσεις από τη νόρμα πρέπει να αποτραπούν. Μία διαδικασία τόσο «φυσική» και «βιολογική» που για την υλοποίηση της απαιτεί νομοσχέδια, μπάτσους, δίκες, καμπάνιες κρατικής προπαγάνδας, επιδόματα για την καταπολέμηση της υπογεννητικότητας, και πολλά άλλα.

Εθνικές αφηγήσεις που αντιστοιχούσαν σε διαφορετικές έμφυλες επιτελέσεις —τρανς στον στρατό, gay αφεντικά, non binary success stories— που είχαν αναδυθεί τα τελευταία χρόνια δεν μοιάζουν ικανές να επιβιώσουν απέναντι στο τρίπτυχο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια. Ή τέλος πάντων δεν μας πείθουν ότι θα χωρέσουμε ποτέ σε ένα ροζ έθνος ή σε οποιοδήποτε άλλο περιτύλιγμα. Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις, γνωρίζουμε ότι τα πρώτα θύματα του πολέμου είναι τα ανώμαλα και όσα δεν συμμορφώνονται. Δεν επιθυμούμε να λύσουμε κανένα δημογραφικό με τα σώματα μας γιατί για εμάς δεν είναι πρόβλημα. Μέσω της αμφισβήτησης των έμφυλων ρόλων είμαστε ένα βήμα πιο κοντά στο να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και ταυτόχρονα στο να μπλοκάρουμε την πολεμική μηχανή. Στεκόμαστε δίπλα σε όσα βάλονται, σε όσους ανοίγουν ρωγμές για να χωρέσουν οι επιθυμίες που δεν είναι ακόμα εδώ και οι σεξουαλικότητες που περιμένουν να ανθίσουν.

**ΓΚΕΪ, ΤΡΑΝΣ, ΛΕΣΒΙΕΣ, ΙΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΟΥΣ
ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΑ Η ΝΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ**

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ
Ομήρου & Περίδικα γωνία